

ಸಂಪತ್ತಿನ ಹಕ್ಕುಗಳು

ಅಲ್ಲಾಹನು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಜನರ ಪಾಲಿಗೆ ಜೀವನಾಧಾರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಸಮರ್ಥೋಲನದೊಂದಿಗೆ ಶುದ್ಧ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅನುಭೋಗಿಸಲು ಆದೇಶವನ್ನೂ ನೀಡಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ದುಂದುವ್ಯಯವನ್ನು ನಿರ್ಣೇಧಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

﴿وَكُلُّا وَأَشْرِبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴾ ﴿الْأعراف: ٣١﴾

“ಉಣಿಸ್ತೀರಿ, ಕುಡಿಯಿರಿ ಮತ್ತು ಮಿತಿಮೀರಬೇಡಿರಿ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಮಿತಿಮೀರವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್: 7: 31)

ಯಾವುದೇ ಉದ್ದೇಶವಿಲ್ಲದೆ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿದುವುದನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹ್ ನಿರ್ಣೇಧಿಸಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಜಿಪುಣತೆ ತೋರುವುದನ್ನೂ ಖಂಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದರಿಂದ ಜನರ ಉದ್ದೇಶವು ಈಡೇರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದರಿಂದ ಜನರ ತೋಂದರೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಳವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

﴿الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكُنُّ مُؤْمِنُونَ مَا أَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْنَدُنَا﴾

﴿لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴾ ﴿النساء: ٣٧﴾

“ಸ್ವತಃ ಜಿಪುಣತೆ ತೋರುವವರನ್ನೂ ಇತರರನ್ನು ಜಿಪುಣತೆಗೆ ಪ್ರೇರೇಟಿಸುವವರನ್ನೂ ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ತಮಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿದುದನ್ನು ಬಚಿದುವವರನ್ನೂ ಅಲ್ಲಾಹನು ಮೆಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಕೃತಘ್ರಾರಿಗಾಗಿ ನಾವು ಅಪಮಾನಕರ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇವೆ.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್: 4: 37)

ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮೊತ್ತದಿಂದ ಕೆಲವು ಶರ್ತಗಳೊಂದಿಗೆ ರುಕಾತ್ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಂತರಿಂದ ರುಕಾತನ್ನು ಸಂಗೃಹಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಬಡವರಲ್ಲಿ ವಿಶರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಸ್ಲಾಮ್ ರುಕಾತನ ಹಂಚಿಕೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಹಕ್ಕುದಾರರನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

﴿الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَمَلِيَّنَ عَلَيْهَا وَالْمُؤْلَفَةُ فُلُوْهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالغَرِيمِينَ وَفِي﴾

﴿سِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّيِّلِ فَرِيضَةً مِّنْ كُلِّ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ ﴾ ﴿التوبَة: ٦٠﴾

“ಎಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಈ ಕಡ್ಡಾಯ ದಾನಗಳು ಫೆಕೆರ(ಬಡವ)ರಿಗೆ, ಮಿಸ್ನೇನ(ದರಿದ್ರ)ರಿಗೆ, ಕಡ್ಡಾಯ ದಾನಗಳ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನೇಮಕಗೊಂಡವರಿಗೆ, ಮನವೋಲಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿರುವವರಿಗೆ, ಕೊರಳು ಬಿಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಸಾಲಗಾರರಿಗೆ ನೆರವು ನೀಡಲಿಕ್ಕೆ, ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಯಾಣಿಕರ ಆದರಕ್ಕಾಗಿ ಖಚಿತ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಕಡೆಯ ಒಂದು ಕಡ್ಡಾಯವಿದು. ಅಲ್ಲಾಹನು ಸರ್ವಜ್ಞನೂ ಮಹಾ ಧೀಮಂತನೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್: 9: 60)

ರುಕಾತ್ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗುವಂತಹ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಶರೀರತ್ವ ಆವಿಷ್ಕರಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನೂ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನಗದು (ಚಿನ್ನ, ಬೆಳ್ಳಿ), ಜಾನುವಾರು (ಒಂಟೆ, ದನ, ಎಮ್ಮೆ, ಕರು, ಆಡು, ಕುರಿ ಇತ್ಯಾದಿ), ಕೃಷಿ (ನೃಸರ್ಗಿಕ ಬೆಳೆ, ನೀರಾವರಿ ಬೆಳೆ), ವ್ಯಾಪಾರಿ ಸರಕು ಮತ್ತು ರಿಕಾರ್ಡ್ (ಅಂದರೆ ನೆಲದಿಂದ ಹೊರ ತೆಗೆಯಲಾಗುವ ವಸ್ತು - ಪೆಟ್ರೋಲು ಖನಿಜಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ) ಸೇರಿವೆ.

ರುಖಾತ್ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಮತ್ತು ಸಾಮೂಹಿಕತೆಯ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿದೆ. ಇದು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸಾಮೂಹಿಕತೆಯ ಉದ್ದೇಶಗಳ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಒಂದು ಮೂಲಭೂತ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ.

"مَثْلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادُّهِمْ وَتَرَاحِمُهُمْ وَتَعَاطُفُهُمْ، مِثْلُ الْجَسْدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عَضْوٌ تَدَاعَى لِهِ سَائِرُ الْجَسْدِ بِالسَّهْرِ وَالْحَمْىِ" ((متفق عليه)) .

"ಮುಸ್ಲಿಮರ ಉಪಮೆ, ಅವರ ಗೆಳಿತನ, ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯು ಒಂದು ದೇಹದಂತಿದೆ. (ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲ ಮುಸ್ಲಿಮರೂ ಸೇರಿ ಒಂದು ದೇಹದಂತಿದ್ದಾರೆ.) ದೇಹದ ಒಂದು ಅಂಗಕ್ಕೆ ನೋವಾದರೆ ಇಡೀ ದೇಹವು ಆ ನೋವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ನಿದ್ರೆಯು ಬರುವುದಿಲ್ಲ." (ಬುಖಾರಿ, ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಅದೇ ರೀತಿ ಮುಸ್ಲಿಮನೊಬ್ಬನ ಮೇಲೆ ಸಂಕಷ್ಟ ಎರಗಿದರೆ, ವಿಶೇಷತಃ ಆ ಸಂಕಷ್ಟವು ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳ ಕಡೆಯಿಂದಾಗಿದ್ದರೆ, ಎಲ್ಲ ಮುಸ್ಲಿಮರೂ ಕಳವಳಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ರುಖಾತ್ನಿಂದ ಮುಸ್ಲಿಮರ ನಡುವೆ ಪ್ರೀತಿಯು ಬೆಳೆಯತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಶ್ರೀಮಂತರ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ನಷ್ಟಾಗಿದೆ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ರುಖಾತ್ ನೀಡುವವನ ಮನದಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಬಡವರ ಕುರಿತಾಗಿನ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತದೆ. ರುಖಾತ್ನಿಂದ ಮೂಲಕ ಬಡವರ ಅಗತ್ಯಗಳು ಈಡೇರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಜೀವನದ ತೊಂದರೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಕಷ್ಟಗಳು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ದಯಪಾಲಿಸಿರುವ ಅನುಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯೂ ಸಲ್ಲಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ರುಖಾತ್ ನೀಡುವುದರಿಂದ ಸಮಾಜವು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಮಾರಕ ರೋಗಗಳಾದ ದ್ವೇಷ, ಅಸೂಯೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಕೇಡುಗಳು ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಮಾಜ ಎರಡನ್ನೂ ಪ್ರಭಾವಿತಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ರುಖಾತ್ನಿಂದ ಫರ್ಕಿರರ ಮೂಲಭೂತ ಅಗತ್ಯಗಳು ಈಡೇರದಿದ್ದರೆ, ಅವರ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವವರು ಮೊತ್ತವನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತರ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ತೆಗೆಯಲಾಗುವುದು. ಅದರಿಂದ ಬಡವರ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಆಧಾರ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಭಯದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿ ಬಾಳಬಲ್ಲರು. ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಡವರ ಅಗತ್ಯವು ಈಡೇರುವವರು ಮೊತ್ತವೇ ರುಖಾತ್ನಿಂದ ಪ್ರಮಾಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,

"إِنَّ فِي الْمَالِ حَقًا سَوَى الزَّكَاةِ"

"ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ರುಖಾತ್ ಅಲ್ಲದೆ ಇತರ ಹಕ್ಕುಗಳೂ ಇವೆ." ತರುವಾಯ ಅವರು ಈ ವಚನವನ್ನು ಪರಿಸಿದರು,

﴿ لَيْسَ أَلِّرَّ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ أَلِّرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلِئَكَةَ وَالْكِتَابِ وَالنِّيَّكَ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ دَوِيَ الْفُرْبَى وَالْيَتَمَّ وَالْمَسْكِينَ وَأَبْنَ السَّبِيلِ وَالسَّاَلِيلِينَ وَفِي الْرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَوَةَ وَالْمُوْفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَاسَاءِ وَالضَّرَاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ أَلَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُنْقُونَ ﴾

“ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮುಖಗಳನ್ನು ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಅಥವಾ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಧರ್ಮಶೀಲತೆಯಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ಒಬ್ಬನು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನೂ ನಿಣಾಯಕ ದಿನವನ್ನೂ ದೇವಚರನನ್ನೂ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ ಗ್ರಂಥವನ್ನೂ ಅವನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರನ್ನೂ ಹೃತ್ಯಾವರ್ಕ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ತನ್ನ ಮನ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಬಂಧುಗಳಿಗೂ ಅನಾಧರಿಗೂ ನಿಗರ್ತಿಕರಿಗೂ ಪ್ರಯಾಣಿಕರಿಗೂ ಸಹಾಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ದಾಸ್ಯ ವಿಮೋಚನೆಗಾಗಿಯೂ ವ್ಯಯಿಸುವುದು, ನಮಾರ್ಮನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು, ರುಕಾತನ್ನು (ಕಡ್ಡಾಯ ದಾನವನ್ನು) ನೀಡುವುದು, ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಪೂರ್ವೇಸುವುದು ಮತ್ತು ಕಷ್ಟಕಾರ್ಫಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸತ್ಯಸತ್ಯಗಳ ಸಮರವಾಗುತ್ತಿರುವಾಗಲೂ ಸಹನೆಯಿಂದಿರುವುದು ಧರ್ಮಶೀಲತೆಯಾಗಿದೆ. ಇವರೇ ಸತ್ಯಸಂಧರು ಮತ್ತು ಇವರೇ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠರು.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಬಾನ್: 2: 177) (ಈ ಹದೀಸ್ ತಿಮಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಉಧೃತಗೊಂಡಿದೆ.)

ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಏನಾದರೂ ದೊಡ್ಡ ಸಂಕಷ್ಟ ಎರಗಿದರೆ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಶತ್ರುಗಳು ಮುಸ್ಲಿಮ್ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣವೆಸಗಿದರೆ ಮತ್ತು ಸರಕಾರವು ಸಂಪತ್ತಿ-ಸವಲತ್ತುಗಳ ಕೊರತೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ತಡೆಯುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಖಚು ಮಾಡುವುದು ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಸಮಾಜದ ಶ್ರೀಮಂತರ ಮೇಲೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ರುಕಾತನ್ನು ಮೊದಲೇ ಪಾವತಿಸಿದ್ದರೂ ಸರಿಯೆ. ಇಮಾರ್ ಮಾಲೀಕ್(ರ) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, “ತಮ್ಮ ಕೈದಿಗಳನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರಗೊಳಿಸುವುದು ಜನರ ಮೇಲೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರ ಇಡೀ ಸಂಪತ್ತು ಖಚಾದರೂ ಸರಿಯೆ.”

* * * * *